

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

*Traducere neoficială a variantei engleze a hotărârii,
efectuată de către asociația obștească „Juriștii pentru drepturile omului”*

SECȚIUNEA A PATRA

CAUZA LUPĂCESCU ȘI ALȚII c. MOLDOVEI

*(Cererile nr. 3417/02, 5994/02, 28365/02, 5742/03, 8693/03,
31976/03, 13681/03 și 32759/03)*

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

21 martie 2006

DEFINITIVĂ

21/06/2006

*Această hotărâre va deveni definitivă în modul stabilit de articolul 44 § 2 al
Convenției. Ea poate fi subiect al revizuirii editoriale.*

În cauza Lupăcescu și Alții c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Patra), întrunită în cadrul unei Camere compuse din:

Sir Nicolas BRATZA, *Președinte*,

Dl J. CASADEVALL,

Dl G. BONELLO,

Dl R. MARUSTE,

Dl S. PAVLOVSKI,

Dl L. GARLICKI,

Dl J. BORRERO BORRERO, *judcători*,

și dna F. ELEN-PASSOS, *Grefier adjunct al Secțiunii*,

Deliberând la 28 februarie 2006 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la acea dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află opt cereri (nr. 3417/02, 5994/02, 28365/02, 5742/03, 8693/03, 31976/03, 13681/03 și 32759/03) depuse împotriva Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenția”), de către opt cetățeni ai Republicii Moldova, dl Valeriu Lupăcescu, dna Tatiana Roșcina, dna Galina Gașpar, dl Petru Popovici, dl Valeriu Purice, dl Timofei Simionel, dl Igor Cojuhari și dl Alexandru Cebanenco („reclamanții”), la datele enumerate în anexa atașată.

2. Reclamanții au fost reprezentați de către „Juriștii pentru drepturile omului” (JDO) și „Comitetul Helsinki pentru Drepturile Omului din Republica Moldova” (CHDOM), organizații non-guvernamentale cu sediul în Chișinău, precum și de dl A. Beruciașvili, avocat din Chișinău (a se vedea detalii în anexa atașată). Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl Vitalie Pârlog.

3. Reclamanții au pretins că, prin executarea tardivă a hotărârilor judecătorești pronunțate în favoarea lor, le-a fost încălcat dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 § 1 al Convenției, și dreptul la protecția proprietății, garantat de articolul 1 Protocolul nr. 1 la Convenție.

4. Cererile au fost repartizate Secțiunii a Patra. La datele menționate în anexă, o Cameră din cadrul acelei Secțiuni a decis să comunice Guvernului cererile. În conformitate cu prevederile articolului 29 § 3 al Convenției, ea a decis ca fondul cererilor să fie examinat concomitent cu admisibilitatea lor.

5. La 28 februarie 2005, Camera a decis în conformitate cu articolul 42 (1) al Regulamentului Curții să conexeze cererile.

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Datele personale ale reclamanților sunt menționate în anexa atașată.

7. Fiecare reclamant a obținut o hotărâre judecătorească irevocabilă împotriva unei autorități de stat, prin care autoritatea de stat era obligată să plătească anumite sume de bani (datele hotărârilor judecătorești sunt menționate în anexa atașată). Hotărârile judecătorești nu au fost executate în decursul următoarelor perioade de timp:

- în cauza dlui Valeriu Lupăcescu, între 5 noiembrie 1997 și 19 decembrie 2003 și între 31 ianuarie 2001 și 13 februarie 2004;
- în cauza dnei Tatiana Roșcina, între 5 mai 2000 și 18 decembrie 2003;
- în cauza dnei Galina Gașpar, între 5 februarie 2002 și 2 martie 2004;
- în cauza dlui Petru Popovici, între 27 iunie 2002 și 14 iulie 2003;
- în cazul dlui Valeriu Purice, între 23 iunie 1998, 24 decembrie 2001, 27 februarie 2002, 29 aprilie 2002, 18 iulie 2002, 19 iulie 2002 și 26 și 29 noiembrie 2003;
- în cauza dlui Timofei Simionel, între 5 iunie 2001 și 22 decembrie 2003;
- în cauza dlui Igor Cojuhari, între 1 august 1997 și 18 decembrie 2003;
- în cauza dlui Alexandru Cebanenco, între 15 august 2002 și 10 martie 2005.

Deși toate hotărârile au fost pe moment executate, hotărârea irevocabilă a dlui Purice a fost executată doar parțial (a se vedea paragraful 32 de mai jos și anexa atașată).

II. DREPTUL INTERN RELEVANT

8. Dreptul intern relevant a fost expus în hotărârea Curții în cauza *Prodan v. Moldova* (nr. 49806/99, ECHR-III (extrase)) și *Popov v. Moldova* (nr. 74153/01, §§ 29-41, 18 ianuarie 2005).

ÎN DREPT

9. Reclamanții pretind că drepturile lor la o instanță care să hotărască asupra drepturilor lor cu caracter civil au fost încălcate ca urmare a neexecutării de către autorități a hotărârilor irevocabile pronunțate în favoarea lor. Ei s-au bazat pe articolul 6 § 1 al Convenției care, în partea sa relevantă, prevede următoarele:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, ... de către o instanță ... care va hotărî ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil...”

10. În continuare, reclamanții au pretins că, din cauza neexecutării hotărârilor pronunțate în favoarea lor, ei nu au putut beneficia de bunurile lor și astfel, dreptul lor la protecția proprietății garantat de articolul 1 Protocolul nr. 1 la Convenție a fost încălcat. Articolul 1 Protocolul nr. 1 la Convenție prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor”.

III. ADMISIBILITATEA CERERILOR

A. Calitatea de victimă

11. Guvernul a declarat că, din momentul în care plata sumelor acordate a fost efectuată, reclamanții nu mai puteau pretinde că sunt victime ale încălcării drepturilor lor garantate de Convenție.

12. Reclamanții au susținut că mai au calitatea de victimă, deoarece Guvernul nu a recunoscut nici expres, nici în substanță, încălcarea drepturilor lor stabilite de Convenție și nici nu le-a oferit o redresare.

13. Curtea reamintește că o decizie sau o măsură favorabilă reclamantului nu este în principiu suficientă pentru a-l lipsi de statutul său de „victimă”, decât dacă autoritățile naționale au recunoscut, expres sau în substanță, violarea și au oferit o redresare pentru violarea Convenției (a se vedea, ca exemplu, *Amuur v. France*, hotărâre din 25 iunie 1996, *Reports of Judgments and Decisions* 1996-III, p. 846, § 36, și *Dalban v. România*, hotărâre din 28 septembrie 1999, ECHR 1999-VI, § 44).

14. În această cauză, Curtea consideră că, în timp ce hotărârile judecătorești relevante sunt acum executate (în cazul dlui Purice, parțial), Guvernul nu a recunoscut și nici nu a acordat o redresare adecvată pentru neexecutarea anterioară a acestora. În aceste circumstanțe, Curtea consideră că reclamantii pot pretinde în continuare că sunt „victime” ale încălcării drepturilor lor garantate de Convenție prin neexecutarea hotărârilor judecătorești irevocabile emise în favoarea lor (*Dumbrăveanu v. Moldova*, nr. 20940/03, § 22, 24 mai 2005).

B. Epuizarea căilor de recurs interne

15. În cererile dlor Simionel și Cebanenco, Guvernul a invocat că nu au fost epuizate căile de recurs interne accesibile. El a susținut că reclamantii puteau să acționeze în judecată executorul judecătoresc în conformitate cu articolul 20 al Constituției și articolul 426 al vechiului Cod de procedură civilă („vechiul CPC”).

16. Curtea notează că a respins deja o obiecție similară în ceea ce privește articolul 426 al vechiului CPC invocată de Guvernul reclamat, deoarece „chiar dacă presupunem că reclamantul ar fi depus recurs împotriva actelor executorului judecătoresc și ar fi obținut o hotărâre care să confirme că neexecutarea a fost ilegală conform dreptului național, o astfel de acțiune nu ar fi obținut nimic nou, singura consecință fiind eliberarea unui alt titlu executoriu care ar permite executorului judecătoresc să continue executarea hotărârii” (*Popov v. Moldova*, citată mai sus, § 32). Curtea nu găsește niciun motiv care i-ar permite să ajungă la o altă concluzie în această cauză.

17. Din aceleași motive, Curtea consideră că articolului 20 al Constituției, care prevede dreptul general de acces la justiție, nu a oferit reclamantilor un remediu efectiv. Deși hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2000 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale” ar fi putut permite reclamantului să invoce direct prevederile Convenției în fața instanțelor judecătorești naționale, o astfel de referire ar fi rezultat într-„un alt titlu executoriu care ar permite executorului judecătoresc să continue executarea hotărârii”.

C. Concluzia

18. Curtea consideră că pretențiile reclamantilor în temeiul articolului 6 § 1 și articolului 1 Protocolul nr. 1 la Convenție ridică probleme de drept care sunt suficient de serioase încât examinarea lor să depindă de o examinare a fondului

și că niciun alt temei pentru declararea lor inadmisibile nu a fost stabilit. Curtea, prin urmare, declară aceste pretenții admisibile. În conformitate cu decizia sa de a aplica articolul 29 § 3 al Convenției (a se vedea paragraful 4 de mai sus), Curtea va examina imediat fondul acestor pretenții.

IV. PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 6 § 1 ȘI A ARTICOLULUI 1 PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

19. Curtea a constatat violări ale articolului 6 § 1 al Convenției și articolului 1 Protocolul nr. 1 în numeroase cauze ce țin de executarea întârziată a hotărârilor judecătorești (a se vedea, printre altele, *Prodan v. Moldova* citată mai sus, și *Luntre and Others v. Moldova*, nr. 2916/02, 21960/02, 21951/02, 21941/02, 21933/02, 20491/02, 2676/02, 23594/02, 21956/02, 21953/02, 21943/02, 21947/02 și 21945/02, 15 iunie 2004).

Examinând materialele prezentate ei, Curtea notează că cererile nu conțin niciun element care i-ar permite să ajungă la o altă concluzie în aceste cauze. Două din aceste cauze necesită clarificări.

20. Curtea notează că Guvernul a declarat că titlul executoriu emis în favoarea dlui Cebanenco (cererea nr. 32759/03) nu a fost înaintat repetat organelor de executare competente după ce a fost retras de către reclamant. În sprijinul acestui argument, Guvernul a prezentat o hotărâre judecătorească națională prin care a fost respinsă cererea reclamantului de indexare a sumelor adjudecate, din motivul că nu a existat nicio dovadă a faptului că o înaintare repetată a avut loc. Reclamantul a susținut că el a înaintat repetat titlul executoriu: acest fapt a fost confirmat prin scrisoarea din 10 octombrie 2003 a Departamentului de Executare a Deciziilor Judiciare („Departamentul”). În acea scrisoare, Departamentul a răspuns cererii reclamantului de a executa hotărârea judecătorească în favoarea sa, informându-l că în acel moment executarea hotărârii în favoarea sa nu era posibilă și că în 2002 și 2003 două propuneri de executare a hotărârii au fost făcute Ministerului reclamat. Scrisoarea identifică corect reclamantul, debitorul său, numărul și data titlului executoriu, precum și suma acordată, fiind menționate câteva măsuri întreprinse în vederea executării hotărârii atât înainte, cât și după data la care reclamantul a retras titlul executoriu.

21. Instanța judecătorească națională a constatat că titlul executoriu a fost remis Trezoreriei, și că imposibilitatea executării acestuia nu a fost determinată de omisiunea Ministerului reclamat, ci, mai degrabă, de lipsa finanțării. Instanța a confirmat astfel că a fost folosită o modalitate de executare a hotărârii (prin intermediul Trezoreriei).

22. Chiar dacă scrisoarea Departamentului a fost „o eroare administrativă”, după cum a susținut Guvernul, aceasta demonstrează faptul că la acel moment autoritățile statale competente știau despre existența unei hotărâri irevocabile și despre neexecutarea continuă a acesteia. Mai mult, ele nu au considerat că reclamantul nu a luat măsurile necesare și nici nu au invocat această chestiune. Prin urmare, Curtea nu consideră că Guvernul poate invoca necunoașterea existenței unei hotărâri emise împotriva unuia dintre ministerele sale, sau neprezentarea de către reclamant a titlului executoriu autorităților.

23. De asemenea, Curtea constată că hotărârea irevocabilă pronunțată în favoarea dlui Popovici (cererea nr. 5742/03) nu a fost executată timp de 12 luni și 18 zile. În timp ce o asemenea perioadă de timp nu întotdeauna poate fi considerată *per se* excesivă, trebuie luată în considerație natura despăgubirii. Curtea acordă o importanță deosebită faptului că despăgubirea în cauză constituie o compensație pentru detenție, care a fost considerată ilegală de către instanțele judecătorești naționale. Întârzierea plății unor asemenea compensații ar trebui să intensifice frustrarea care deja a rezultat din detenția ilegală. Astfel, autoritățile aveau o obligație deosebită de a asigura o executare promptă a hotărârii. În fapt, cererea lui de executare a hotărârii a fost lăsată fără răspuns. Această omisiune de a executa o hotărâre a fost, în circumstanțele prezentei cauze, excesivă (*Shmalko v. Ukraine*, nr. 60750/00, §§ 45-46, 20 iulie 2004, și *Malinovski v. Russia*, nr. 41302/02, § 40, 7 iulie 2005).

24. Având în vedere jurisprudența sa cu privire la acest subiect (a se vedea *inter alia* § 19 de mai sus), Curtea consideră că omisiunea de a se conforma hotărârilor executorii în favoarea reclamanților a constituit o violare a articolului 6 § 1 al Convenției și a articolului 1 Protocolul nr. 1 la Convenție în privința fiecărui reclamant.

V. APLICAREA ARTICOLULUI 41 AL CONVENȚIEI

25. Articolul 41 al Convenției prevede următoarele:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înalțelor Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă”.

A. Prejudiciul material

26. Reclamanții au solicitat următoarele sume cu titlu de prejudiciu material suferit ca rezultat al neexecutării de către autorități a hotărârilor: dl Lupăcescu – 341.58 euro (EUR), dna Roșcina – EUR 363.53, dl Popovici – EUR 187.47, dl

Purice a formulat câteva pretenții examinate în paragraful 32 de mai jos, dl Simionel – EUR 263.59, dl Cojuhari – 166,144 MDL, cu titlu de prejudiciu material și moral, și dl Cebanenco – EUR 516. Ei au susținut că dacă ar fi obținut mijloacele bănești la timp, ei le-ar fi putut depune în bănci comerciale și ar fi obținut sumele de mai sus drept dobândă.

27. Guvernul a declarat că sumele pretinse sunt excesive și a susținut că faptul executării hotărârilor a compensat efectiv reclamantii pentru orice prejudiciu cauzat. El a contestat modalitatea de calcul a prejudiciului material pretins de reclamantii.

28. În privința cererilor dlui Simionel și dlui Cebanenco, Guvernul a susținut că ei puteau să solicite instanțelor de judecată naționale, în conformitate cu articolul 253 al Codului de procedură civilă, indexarea sumelor adjudecate. În sprijinul acestui argument Guvernul a prezentat copia unei hotărâri în care unei persoane i-au fost acordate compensații pentru pierderile cauzate de inflație.

29. Curtea consideră că dl Simionel trebuia să fi suferit un prejudiciu material ca rezultat al imposibilității de a folosi și de a dispune de banii acordați lui prin hotărârea irevocabilă pronunțată în favoarea sa: reclamantul cere de la această Curte compensații pentru imposibilitatea sa de a folosi banii adjudecați, și nu pentru consecințele inflației (*Roșca v. Moldova*, nr.6267/02, § 36, 22 martie 2005).

30. Cererea dlui Cebanenco privind indexarea sumelor adjudecate a fost respinsă, cauza sa a fost apoi redeschisă și în prezent se află pe rolul instanțelor judecătorești naționale. Curtea consideră că argumentul Guvernului referitor la indexare se referă, în esență, la pretențiile reclamantului cu privire la satisfacția echitabilă, în privința cărora nu există o cerință de epuizare separată a căilor de recurs interne (*De Wilde, Ooms and Versyp v. Belgium* (articolul 50), hotărârea din 10 martie 1972, Seria A nr. 14, §§ 14-17).

31. Curtea notează că toți reclamantii (cu excepția dlui Purice) și-au recuperat sumele acordate lor. Prin urmare, ei pot avea dreptul la acordarea compensațiilor doar în privința venitului ratat. Luând în considerație metodologia de calcul folosită în cauza *Prodan* și circumstanțele cauzei examinate, Curtea acordă următoarele sume cu titlu de prejudiciu material cauzat ca urmare a neexecutării hotărârilor irevocabile: dlui Lupăcescu - EUR 341.58, dnei Roșcina - EUR 363.53, dlui Popovici - EUR 156, dlui Simionel - EUR 169, dlui Cojuhari - EUR 124 și dlui Cebanenco - EUR 516.

32. Curtea notează că, aparent, dl Purice a primit suma de MDL 15,799.35 din suma totală de MDL 19,986 stabilită în cele șapte hotărâri în favoarea lui. Diferența de MDL 4,108.5 nu a fost plătită până astăzi. Prin urmare, Curtea consideră că acestui reclamant i-a fost cauzat un prejudiciu material suplimentar prin neplata integrală a sumelor acordate lui. Din aceste

considerente, Curtea îi acordă întreaga sumă solicitată, ceea ce reprezintă EUR 518.53.

B. Prejudiciul moral

33. Reclamanții au solicitat următoarele sume cu titlu de prejudiciu moral suferit ca rezultat al neexecutării de către autorități a hotărârilor irevocabile pronunțate în favoarea lor: dl Lupăcescu – EUR 100,000, dna Roșcina – EUR 100,000, dna Gașpar – EUR 50,000, dl Popovici – EUR 100,000; dl Purice – EUR 100,000, dl Simionel - EUR 1,500 și dl Cebanenco - EUR 5,000.

34. Guvernul a contestat sumele pretinse de reclamanți, susținând că, în lumina jurisprudenței Curții și a realităților din Republica Moldova, ele sunt excesive. El a declarat că în unele cauze simpla constatare de către Curte a unei violări a fost considerată ca o satisfacție echitabilă suficientă. În continuare, Guvernul a făcut referire la cauza *Burdov v. Russia*, nr. 59498/00, ECHR 2002-III, în care reclamantului i-a fost acordată suma de EUR 3,000 cu titlu de prejudiciu moral.

35. Curtea consideră că reclamanților trebuia să le fi fost cauzat un anumit stres și frustrare ca rezultat al neexecutării hotărârilor. Atunci când acordă o sumă de bani cu titlu de prejudiciu moral, suferit de fiecare reclamant, Curtea ia în considerație asemenea factori precum vârsta reclamantului, venitul său personal, durata procedurilor de executare și alte aspecte relevante. Ea acordă dlui Lupăcescu – EUR 1,400, dnei Roșcina – EUR 1,200, dlui Popovici - EUR 800, dlui Purice - EUR 1,600 și celorlalți - câte EUR 1,000: dnei Gașpar, dlui Simionel, dlui Cojuhari și dlui Cebanenco.

C. Costuri și cheltuieli

36. Reclamanții, de asemenea, au pretins următoarele sume pentru cheltuieli de reprezentare și de secretariat: dl Lupăcescu – EUR 1,050, dna Roșcina – EUR 1,050, dna Gașpar – EUR 1,500, dl Popovici – EUR 1,500; dl Purice – EUR 1,050, dl Simionel - EUR 830 și dl Cojuhari - USD 900. Ei au făcut referire la contractele încheiate cu avocații lor, potrivit cărora onorariile urmau să fie plătite doar în caz de succes.

37. Guvernul nu a fost de acord cu sumele pretinse, declarând că acestea sunt excesive și că reclamanții nu au dovedit pretinsele cheltuieli de reprezentare.

38. Curtea reamintește că pentru ca costurile și cheltuielile să fie rambursate în temeiul articolului 41, trebuie stabilit faptul dacă ele au fost realmente

angajate, necesare și rezonabile ca mărime (a se vedea, spre exemplu, *Nilsen and Johnsen v. Norway* [GC], nr. 23118/93, § 62, ECHR 1999-VIII).

39. În conformitate cu articolul 60 § 2 al Regulamentului Curții, trebuie prezentată o listă detaliată a tuturor pretențiilor, în lipsa căreia Camera poate respinge pretențiile în totalitate sau în parte.

40. În această cauză, Curtea a luat notă de lista detaliată a orelor de lucru asupra cauzelor, precum și de caracterul relativ simplu al cauzelor. De asemenea, ea notează că dl Lupăcescu, dna Roșcina, dl Popovici, dl Purice și dl Simionel au eliberat procuri pentru a fi reprezentați în fața Curții de aceeași organizație - „Juriștii pentru drepturile omului”, că toate cazurile sunt asemănătoare după natura lor și că argumentele prezentate de organizație erau similare în fiecare caz. În lumina celor menționate mai sus, Curtea nu consideră că costurile pretinse au fost rezonabile ca mărime. Ea acordă fiecărui reclamant câte EUR 300, plus orice taxă care poate fi percepută.

În continuare, Curtea notează că dna Gașpar și dl Cojuhari nu au prezentat informații cu privire la numărul de ore lucrate de reprezentant și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru. Prin urmare, Curtea decide să nu aloce nicio sumă cu titlu de costuri și cheltuieli celor doi reclamânți (*Pasteli and Others v. Moldova*, nr. 9898/02, 9863/02, 6255/02 și 10425/02, § 43, 15 iunie 2004).

D. Dobânda de întârziere

41. Curtea consideră că este corespunzător ca dobânda de întârziere să fie calculată în dependență de rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* cererile admisibile;
2. *Hotărăște* că a existat o violare a articolului 6 § 1 al Convenției în privința fiecărui reclamant;
3. *Hotărăște* că a existat o violare a articolului 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției în privința fiecărui reclamant;

4. *Hotărâște*

(a) că statul pârât trebuie să plătească în termen de trei luni de la data la care hotărârea devine definitivă, în conformitate cu articolul 44 § 2 al Convenției, următoarele sume persoanelor ce urmează:

- dlui Lupăcescu - EUR 341.58 cu titlu de prejudiciu material, EUR 1,400 cu titlu de prejudiciu moral și EUR 300 cu titlu de costuri și cheltuieli;
- dnei Roșcina - EUR 363.53 cu titlu de prejudiciu material, EUR 1,200 cu titlu de prejudiciu moral și EUR 300 cu titlu de costuri și cheltuieli;
- dnei Gașpar - EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral;
- dlui Popovici – EUR 156 cu titlu de prejudiciu material, EUR 800 cu titlu de prejudiciu moral și EUR 300 cu titlu de costuri și cheltuieli;
- dlui Purice – EUR 518.53 cu titlu de prejudiciu material, EUR 1,600 cu titlu de prejudiciu moral și EUR 300 cu titlu de costuri și cheltuieli;
- dlui Simionel - EUR 169 cu titlu de prejudiciu material, EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral și EUR 300 cu titlu de costuri și cheltuieli;
- dlui Cojuhari - EUR 124 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral;
- dlui Cebanenco - EUR 516 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral.

(b) ca aceste sume să fie convertite în valuta națională a statului pârât conform ratei aplicabile la data executării hotărârii, plus orice taxă care poate fi percepută;

(c) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus până la executarea hotărârii, urmează să fie plătită o dobândă la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente.

5. *Respinge* restul pretențiilor reclamanților cu privire la satisfacția echitabilă.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 21 martie 2006, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 al Regulamentului Curții.

Françoise ELEN-PASSOS
Grefier adjunt

Nicolas BRATZA
Președinte

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

Numele și numărul cererii	Data de naștere și domiciliul	Numele reprezentantului	Data depunerii cererii	Data comunicării	Data hotărârii irevocabile	Data executării	Articolele invocate
Valeriu Lupăcescu, 3417/02	1945, Chișinău	Juriștii pentru drepturile omului	19/12/2001	08/10/2003	05/11/1997 și 31/01/2001	19/12/2003 și 13/02/2004	Art. 6, P1-1
Tatiana Roșcina, 5994/02	1951, Chișinău	Juriștii pentru drepturile omului	26/09/2001	07/10/2003	05/05/2000	18/12/2003	Art. 6, P1-1
Galina Gașpar, 28365/02	1954, Sculeni	Juriștii pentru drepturile omului	04/07/2002	24/09/2004	05/02/2002	02/03/2004	Art. 6, P1-1
Petru Popovici, 5742/03	1980, Rezina	Juriștii pentru drepturile omului	03/12/2002	07/10/2003	27/06/2002	14/07/2003	Art. 6, P1-1
Valeriu Purice, 8693/03	1953, Chișinău	Juriștii pentru drepturile omului	24/02/2003	07/10/2003	23/06/1998, 24/12/2001, 27/02/2002, 29/04/2002 (2 hotărâri), 18/07/2002, 19/07/2002	26/11/2003 și 29/11/2003	Art. 6, P1-1
Timofei Simionel, 31976/03	1945, Chișinău	Juriștii pentru drepturile omului	09/07/2003	09/12/2004	05/06/2001	22/12/2003	Art. 6, P1-1
Igor Cojuhari, 13681/03	1961, Chișinău	Comitetul Helsinki pentru Drepturile Omului din Republica Moldova	10/04/2001	08/10/2003	01/08/1997	18/12/2003	Art. 6, P1-1
Alexandru Cebanenco, 32759/03	1962, Chișinău	Andrei Beruciașvili	18/08/2003	09/12/2004	15/08/2002	10/03/2005	Art. 6, P1-1